

anstalten. Det samlede Beløb, hvormed hele det store Korpersonale vilde indgaa i en saadan Pensionsanstalt, er forholdsvis ringe, og jeg kan ikke antage, at det, saaledes som Anstaltens Tilstand nu er, ikke kunde lykkes at optage disse Folk paa en for Anstalten betryggende Maade, og det er jo ogsaa bekendt, at Korpersonalet for at sikre sig en beskeden Pension er villigt til at bringe Ofre i den Tid, de virke som Korister ved Teatret. Den Henstilling, som ligger i Udvalgets Betænkning til Kultusministeren ogsaa angaaende disse Forhold, vil jeg derfor medgive min bedste anbefaling.

Johan Knudsen: I Udvalgets Betænkning over Lovforslaget om det kongelige Teaters Stilling og økonomiske Forhold hedder det, at man — altsaa hele Udvalget — er klar over Ulemperne ved de nuværende Sceneforhold, og at det er den økonomiske Stilling i Øjeblikket, som er til Hinder for en forsvarlig Ordning. Det er mig en Tilfredsstillelse, at ingen i Udvalget har taget Afstand fra Udtalelsen om, at det kongelige Teaters nuværende Sceneforhold ere uforsvarlige, at det er uforsvarligt — kunstnerisk og økonomisk uforsvarligt — at have et tredobbelt Personale til at arbejde paa den enkelte Scene, og jeg kan ikke undlade at udtrykke min Glæde over, at Tanken om en Dobbelt drift vinder Terrain, for hver Gang Sagen behandles i Rigsdagen. Det, jeg for tre Aar siden tillod mig at forudsige, er paa lykkelig Maade slaaet til.

Nu indser jeg vel, at der vil gaa lang Tid, inden vi faa rejst den Talescene eller Anneksscene, eller hvad man nu vil kalde den mindre Scene for Skuespillet, uden hvilken det kongelige Teaters kunstneriske Kræfter saa saare mangelfuldt kunne udnyttes. Betænkningen udtaler Udvalgets Haab om, at Forholdene maa vise sig gunstige for en ny Ordning af det kongelige Teater om ikke før, saa naar Loven i 1914 skal forelægges til Revision. Jeg er ikke saa sangvinsk, at jeg tror, at Spørgsmaalet kommer til at ligge for før ved Revisionen i 1914, men til den Tid skulde det da ogsaa være aktuelt. For Venner af Talescenen er det tilvisse overmaade glædeligt, at den højtærede Kultusminister

er stemt for Planen, og at alle Partiordførerne her i Salen i sjælden Enstemmighed have udtalt sig til Gunst for den. Men fordi der, baade her i Rigsdagen og i Aviserne, tales overbevisende Ord om den nuværende Ordningens Uforsvarlighed — derfor komme vi ikke videre. Det, som nu tiltrænges, er ikke Ord og Argumenter, men Handling.

Det kongelige Teaters Direktion mener, at det i enhver Henseende vilde være mest formaalstjenligt, at Teatrets nye Bygning for den mindre Scene opføres paa den Grund, som nu optages af Ejendommene Holbergsgade 7 og Tordenskjoldsgade 1, 3 og 5, hvis Ejere, i Parentes sagt, ere noget uheldigt stillede for Øjeblikket, da de vanskeligt kunne faa Lejlighederne lejede ud, nu da Spørgsmaalet om den eventuelle Talescenes Beliggenhed der er sat under Debat. Den højtærede Kultusminister forbeholder sig sin Stilling overfor dette Forslag. Den højtærede Minister vil faa Tid til at overveje sin Stilling til Forslaget, og det tør antages, at ogsaa han kommer til det Resultat, at det vilde være at foretrække, at de to Teatre, Skuespilhuset og Operascenen, kom til at staa i umiddelbar Forbindelse med hinanden. Men det meget tiltalende Projekt, som er udarbejdet af Teatrets Bygningsinspektør Hr. Martin Borch, er dyrt; efter en skønmæssig Beregning vil det alt i alt komme til at staa i 2 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Selv om man vel tør paaregne betydelige Tilskud baade fra Københavns Kommune og fra private, og selv om den mindre Scene ikke alene ikke vil behøve Tilskud, men efter min Overbevisning vil kunne forrente det meste af Anlægssummen, medens den større Scene vil kunne nøjes med det Tilskud, Teatret nu oppebærer, vil der, for at Hr. Borchs Plan kan realiseres, udkræves en saa stor Bevilling, at jeg tvivler om, at Lovgivningsmagten vil inklade sig derpaa. Derfor er der, synes jeg, al Anledning for den højtærede Kultusminister til at konferere med den højtærede Finansminister angaaende Optagelse af et Præmieobligationslaan af en saadan Størrelse, at det Overskud, der indvindes ved Laanet, er tilstrækkeligt til at dække Udgifterne.

Da man byggede Nationalteatret i